

אהבת ישראל צריכה להיות באופן ד"מנהג" דבר הרגיל

ב. הדיוק ד"נהגו כבוד זה לזה"⁴, מרמז שענין זה נעשה "מנהג" - שזה מדגיש הרגילות שבדבר, מנהג המקום וכיו"ב, כלומר, שהענין דאהבת ישראל נעשה מנהג רגיל, שאינו צריך להשתדל בעצמו וכי"⁵.

להנהיג ולפעול אהבת ישראל על כל מי שיש עמו קשר

ג. "נהגו" הוא גם מלשון "מנהיג", היינו, שכל אחד ואחד נעשה "מנהיג" בכל הקשור לאהבת ישראל ואחדות ישראל, לפעול זה על כל אלה שיש לו קשר ושייכות עמהם, שגם הנהגתם תהי' באופן ד"נהגו כבוד זה לזה"⁶.

אין מברכים שהחינו

ד. נוהגים שבימי הספירה אין מברכים שהחינו על פרי חדש, מלבד ביום השבת, ובל"ג בעומר. אמנם, אלה הנוהגים לברך גם בימי הספירה - בודאי אין למנוע מהם כיון שנהגו בכך, ואדרבה - ימשיכו ויברכו⁷.

מהשלוש שקודם המחלוקת, וע"ד העילוי דשטר שיצא עליו ערעור, וקיימו בב"ד - שמקבל יתר תוקף (מסתם שטר). ושם ע' 121: ואפי' באם נשאר ענין שא"א להתדבר עליו - הולכים לשלישי המכריע, רבני המקום, ומתנהגים לפי הוראתם ופסק-דינם - כפי הסדר ע"פ תורה, כמובן וגם פשוט⁸.

4) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 158: "ויש להוסיף ולבאר דיוק הלשון "נהגו כבוד זה לזה" - לשון שאינו רגיל בכגון-דא, ולכאורה הוי ל"י למימר "חלקו (נתנו) כבוד זה לזה", "כבדו זה את זה" - לרמז שענין זה נעשה מנהג".

5) שם: "כיון שנעשה אצלו רגילות, ועד לטבע (שני עכ"פ).

זאת ועוד: ידוע שב"מנהג" יש עילוי לגבי חיוב ע"פ דין, כלומר, הנהגה לפנים משורת הדין, מדת חסידות, וביחד עם זה, נעשה בו התוקף ד"מנהג ישראל תורה היא", וכמ"ש הרמב"ם בנוגע ל"גזרות תקנות ומנהגות" שפשטו בישראל, ובנדו"ד - שהענין דאהבת ישראל הוא באופן דלפנים משורת הדין, מדת חסידות, וכאמור, זה נעשה חלק מתורה ומהלכות ופס"ד שבה". ושם בהערה 117: "ויש לקשר שני הפירושים - שגם ה"מנהג" שלפנים משורת הדין נעשה באופן של דבר הרגיל".

6) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 158-9: "וגם הם יהיו מנהיגים" להשפיע על אחרים בזה כו".

7) רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים באה"ק שליט"א - י"א אייר תשמ"ט - התוועדות ע' 134: "דובר אודות ברכת שהחינו בימי הספירה, ויש מקומות שנוהגים לברך שהחינו על פרי חדש, אבל לא על בגד חדש, ותלוי במנהג המקום. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אצלינו נוהגים שבימי וכו".

ספירת העומר 1

לתקן המידות ובמיוחד הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה"

א. בימי הספירה ישנם כחות מיוחדים לתקן את המידות, וכל הענינים הדורשים תיקון, ובמיוחד - תיקון כל הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה"², ע"י התדברות האחד עם השני, מתוך שלום וידידות, ועד - לבוא למסקנה³.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) להעיר מהראשי דברים דהשיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ח אייר, תנש"א: "התפקיד דנשי ובנות ישראל בענין החינוך - קשור גם עם ספה"ע, שאע"פ שבנוגע לעצם מצות הספירה אין זה חובה עליהם, אולם הם יודעים מזה, ועוזרים לאבא או לאח המבוגר שלא יחסיר ח"ו, ע"י הסברתם שעל זה צריך חוש בחינוך וכו".

2) ראה ש"פ אמור תשמ"ט - ע' 112: "בימי הספירה ישנם הגבלות שונות בנוגע לעניני שמחה. . בגלל זה ש"מתאבלין על כ"ד אלפים מתלמידי רבי עקיבא שמתו בימים הללו". כמסופר בגמרא, שתלמידי רבי עקיבא מתו (מפסח ועד עצרת) "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה". מכיון שזה דין בתורת חסד, והתורה (מלשון הוראה) היא נצחית בכל הזמנים, מובן שזמה ישנה הוראה לא רק בנוגע ל"מתאבלין כו". . אלא גם ובעיקר - בנוגע לתקן את הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה", על ידי הוספה באהבת ישראל, ובפרט בהנהגת כבוד זה לזה, ועד השלימות בזה".

3) שם ע' 120. וראה שם ע' 3-112: "לא נהגו כבוד זה לזה" בא כתוצאה מזה שהקב"ה ברא את האדם באופן ד"אין דעותיהם שוות". . הכוונה בזה שהקב"ה ברא את האדם באופן כזה היא. . על ידי זה שישנן דיעות שונות מתחדשים ריבוי סברות וחידושים, שכל אחד מחדש מצד (טבע) השכל שלו, ועד שזה מביא לסברא יותר נכונה ומסקנא והכרעה, על ידי זה שאנשים שונים עם סברות מחולקות מתדברים ביניהם (ולא שאחד מעלים או מוותר על סברתו - היפך הטבע שהטביע בו הקב"ה), רואים את הענין מכ"כ צדדים, ובמילא הרי זה יכול להביא ומביא למסקנא יותר אמיתית (מכפי שהי' אילו היתה רק דיעה אחת) וכשמתדברים באופן כזה מובן שזה מתוך שלום וכבוד זה לזה (נוסף על זה ש"את והב בסופה"). ובזה מתבטאת העבודה דימי הספירה. . ואפילו באם כבר נהי' מצב ד"לא נהגו כבוד זה לזה" ר"ל (כפי שהי' אז בתלמידי ר"ע) - לתקן את זה, ע"י הוספה בשלום בין אחד לחבירו. על ידי זה נעשה שלימות יותר נעלית

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד